

tur p̄ me Corinthioruz. ij. sed ho-
 mo non potest esse certus de seip-
 so. vtruz sit in statu salutis. Eccle-
 siastes. ix. Nemo scit vtruz sit di-
 gnus odio vel amore. ergo multo
 minus Papa scit. ergo potest in
 canomzando errare. **P**roter. qui
 cumq; in iudicando immitit medio
 fallibili p̄ errare. s; ecclia i canom-
 zado sc̄os immitit medio fallibili.
 sc̄z testimoniū hūano. cū inq̄rat p̄ te-
 stes de vita & miraculis. 8° cū testi-
 moniū hōinū sit fallibile. videt̄ q̄
 ecclia i canomzādo sc̄os possit erra-
 re. **S**ed contra. i ecclia nō p̄ eē er-
 roz dānabilis. s; hic eēt error dāna-
 bilis si veneraret tanq̄ sc̄z q̄ fuit
 p̄ctoz. q̄ aliq̄ sciētes peccata eius
 v̄ heresim. possent ad errozē pdu-
 ci. 8° ecclia i talib; errare nō p̄.
Proter. Augustinus dicit in epistola
 ad Hiero. q̄ si i scriptura canoica
 aliquod mendacium admittatur.
 mutabit̄ vel mutabit fides nostra
 que ex scriptura canonica depēdet.
 sed sicut tenemur credē id quod ē
 in sacra scriptura. ita id quod com-
 munit̄ p̄ ecclesiam determinat̄.
 v̄n hereticus iudicat̄ qui sentit cō-
 determinationem conciliorum. er-
 go cōmune iudiciū ecclie erro-
 neum esse non potest. et sic idēz qd̄
 prius. **R**esponso dicendum. q̄ ali-
 quid p̄ iudicari possibile s̄m se cō-
 sideratū. quod relatum ad aliud ex-
 trinsecum impossibile inuenit̄. di-
 co ergo q̄ iudiciū eozum qui p̄e-
 sunt ecclie errare in quibuscunq;
 (si p̄sonę eozum respiciantur tm̄)
 possibile est. si vero cōsideret̄ diuina
 prouidentia que ecclesiam suaz spi-
 ritus sancto dirigit vt non erret. si-
 cut ipse promisit Joannis. xiiij. q̄
 spiritus sanctus adueniēs docebit
 omnem veritatem de necessarijs sci-
 licet ad salutem. certum est q̄ iudi-
 cium ecclie v̄niuersalis errare in
 nis que ad fidem pertinent impos-

sibile est. vnde magis est standuz
 sententię. **P**ape ad quem pertinet
 determinare de fide quam in iudi-
 cio profert. q̄ quozunlibet sapien-
 tum hominum in scripturis opi-
 mom. cum Caiph as quauis ne-
 quam tamen pontifex legatur etis
 am miscus p̄phatasse Joannis. xi
In alijs vero sententijs q̄ ad par-
 ticularia facta p̄tinent. vt cūz agi-
 tur de possessionibus vel de crimini-
 bus vel de huiusmōdi. possibile est
 iudiciū ecclie errare p̄pter fal-
 sos testes. **C**anomzatio vero san-
 ctorum medium est iter hec duo.
 quia cum honoz quem sanctos ex-
 hibemus quedam professio est ei-
 dei. qua sanctorum gloriam credi-
 mus. pie credendum est q̄ nec in
 nis etiam iudiciū ecclie errare
 possit. **A**d primum ergo dicēdū.
 q̄ Pontifex cuius est canomzare
 sanctos potest certificari de statu
 alicuius per inquisitionem vite et
 attestationem miraculorum. et p̄-
 cipue per instmctum spiritus san-
 cti q̄ omnia scruta ē etiā profunda
 dei. **A**d secūdū dicēdū. q̄ diuina
 prouidentia p̄seruat eccliam ne p̄-
 tale fallibile testimoniū fallatur.

Quodlibetum. ix.
Vesiti in est deo / ange-
 lo / et anima. **D**e deo
 quesita sunt tria. **P**ri-
 mo de eius v̄mitate. vtruz
 videlicet v̄mitas remo-
 tionem tm̄ et non aliquid positue
 in diuinis importet. **S**ecundo de eius
 iudicio. vtrum videlicet christus
 descensurus sit in terram ad iudicā-
 dum. **T**ercio de eius sacramento.
 sc̄z de sp̄eb; v̄m̄ pot̄ t̄ ossecrationem
 si cōmisceri possint. .i. q.

Ad p̄mū sic p̄cedit. **V**idel̄
 q̄ v̄mitas aliqd̄ positue
 in d̄nis et nō remotionez
 tm̄ (s̄m opinionē r̄ngū) importet
 seu dicat. ex puatōib; em̄ nō cōsti-

tuitur numerus: qui est res aliq̄.
quia est species quātitatis. ergo
vmitas non dicitur secūdum priua
tionē tm̄. ¶ **Prē**: numerus sequit̄
distinctionē. si ḡo vmitas z nume
rus in d̄imis nihil ponant / vel non
dicant rem aliqua z / non erit in di
uimis p̄sonis distinctio realis. q̄d
ē heresīs Sabelliāi. ¶ **Prē**: si vmi
tas et numerus in diuimis dicunt̄
solūmodo p̄ remotionē. p̄ vmitatē
autē nihil aliud videtur remoueri
q̄ numerus / nec p̄ numerū aliud q̄
vmitas / seq̄t̄ q̄ vtrūq̄ istoz̄ ī diui
mis dicat̄ s̄ negationē negatio
nis. s̄ negatio negatiois / non est
m̄si s̄m̄ rationē tm̄. ergo vmitas et
numerus nō erit realiter in diuimis.
q̄d est incōueniēs. z sic vnū z nu
merus dicūt̄ positīue in diuimis.
¶ **Sed** con̄. om̄e q̄d p̄dicat̄ de alte
ro / p̄dicat̄ de eo s̄m̄ p̄p̄riā rationē.
sed ratio vmi in negatione consistit.
Est em̄ vnū / q̄d non diuidit̄ s̄m̄
p̄h̄m̄. ḡo de deo p̄dicat̄ s̄m̄ remoti
onē tm̄. ¶ **Prē**: s̄m̄ p̄h̄m̄. x. meta
Vnū et multa opponuntur / sicut
p̄uatio et habitus. priuatio autē
dicat̄ p̄ remotionē tm̄. ḡo vnū q̄d
inter p̄dicta duo tenet locū p̄uati
onis / dicat̄ p̄ remotionē tm̄. ¶ **Prē**:
vnū sup̄ ens non addit aliquid s̄m̄
rem. sed s̄m̄ rationē tm̄. s̄ q̄d ē s̄m̄
rationē tm̄ / vel ē negatio / vel rela
tio. cū ḡo vnū sup̄ ens non addat
aliquā relationē. q̄ ad aliquid nō
dicat̄. ḡo videt̄ q̄ addat negationē
¶ **Itē** d̄d̄. q̄ vnū q̄d est principium
numeri d̄ necessitate dicat̄ aliq̄d po
sitīue. in eo cui attribuit̄. q̄ cū ex
vmitatibz numerus constituat̄ / nisi
res aliqua vmitas numeri ess̄ / nu
merus res eē nō poss̄. z sic nō poss̄et
poni ī aliq̄ genē tanq̄ species. ¶ **Si**
ḡo vnū q̄d ouertit̄ cū ente sit idem
q̄d vnū / q̄d est principium numeri /
oportet q̄ etia z vnū q̄d ouertit̄ cū
ente aliq̄d positīue sup̄addat enti

et s̄ ouertit̄ cū ente / de quibz re dicat̄.
oportet etia z q̄ res illa quā addit
vnū supra ens / sit ens z sit vna. z
sic v̄l erit vna p̄ aliq̄ vmitatē addi
tam. z ita erit p̄cessus in infinitū.
vel erit vna p̄ eēntiā suā. q̄d si est.
stādū ē ī p̄mo scilicet vt ens ip̄m di
camus vnū p̄ eēntiā suā. nō per aliā
rē additā. ¶ **Sic** ḡo itelligēdū ē s̄m̄
intentionē Aristotelis z ē om̄eta
toz̄. q̄ vnū q̄d ouertit̄ cū ente / nō
sup̄addit enti rē aliq̄ s̄ solū nega
tionē diuisionis. ¶ **Et** sic huiusmodi
vnū etiā ponit̄ aliq̄d inq̄ntū in suo
intellectu includit ens. et d̄r remo
tiue tātū / q̄ntū ad id q̄d sup̄addit
enti. Vnū vero q̄d ē principium nu
meri sup̄addit enti aliq̄d ī genere
m̄sure. et sicut numerus cuius est
principium / iueit̄ tm̄ ī rebz habētibz
diuisionē. q̄ talis numerus causat̄
ex diuisione otinui. z hic numerus
scilicet ex diuisione otinui causatus.
est subiectum arithmetice / etiam
s̄m̄ Auicennam. Nulla autem addi
tio rei temporalis potest dici d̄ deo
aut de alia substātia spiritali. vn
de s̄m̄ hoc numerus et vmitas que
otinentur in genere quātitatis / nō
dicūt̄ de deo et alijs substātijs
incorporeis / sed solū vnū q̄d con
uertitur cū ente. z multitudo ei op
ponitur. et ideo vmitas in diuimis
non dicitur nisi remotīue. quātum
ad id q̄d sup̄addit enti. quāuis
ponat aliquid s̄m̄ q̄ includit ens.
est em̄ vnū / ens indiuisum. ¶ **Ad**
primum ḡo dicendum. q̄ obiectō
illa procedit d̄ vno quod ē p̄ncipiū
numeri ¶ **Ad** .ij. dicendū. q̄ obie
ctō illa procederet / si nullo mō vnū
et numerus aliquid ponerent realit̄
in d̄imis. ponūt autē rē distinctā vel
indistinctā / q̄ntū ad s̄ q̄ ens icludit̄
ī ratōe vmi / vt d̄ctm̄ ē. ¶ **Ad** .iij. d̄d̄
q̄ ī ratōe m̄ltitudis icludit̄ negatō
rei. s̄ ī ratōe vmi negatō rei nega

tionis et rei simul. qd sic p̄fz. vñ
em̄ qd non diuidit. diuisio autē q̄
negat p̄ vñ qd ouertit cū ente.
oportet q̄ sit talis q̄ in omni di-
uisione saluet. hec autē est diuisio
p̄ affirmationem et negationem.
et huiusmodi diuisionis negatio
stituit rationē vñ. est em̄ vñ
qd nō diuidit. tali diuisione q̄ sit
in eo accipe h̄. z nō h̄. et sic vñ
inquit negat affirmatōm z ne-
gationē s̄. ē negatō rei z negatō
ms simul. p̄dicta vero diuisio iclu-
dit i ratione m̄itudis. z sic i cludi-
tur ibi negatio rei. q̄ multa sūt q̄
sic diuidūt. q̄ eoz vñ nō ē alter;

H . n̄ . sic p̄cedit . videtur q̄
christ⁹ nō sit descēsurus i
terrā ad iudiciū . q̄a sup illud **D** s̄ .
dominus in templo sancto suo zc
dicit glosa . q̄ dñs i celo sedens de-
boms z malis iudicat . ergo iudici-
um nō erit futur⁹ i terra . s̄ in celo .
Pre . ad dignitatez iudicis per-
tinet q̄ iudicādi ad eum accedāt .
et nō ecōuerso . s̄ christ⁹ ē dignis-
simus cuius locus ē celū . g° ones
homines i celū ascēdēt vt ibi iudi-
cēt . nō aut ipse i terrā descēdet ho-
mines iudicaturus . **P**re . si iudiciū
sit i terra futur⁹ . p̄cipue videt⁹ q̄ sit
in valle iosaphat vt habet Joelis
iij . s̄ locus ille nō posset tātā mul-
titudinem hominū cape . et sic non
erit ibi futur⁹ iudiciū . g° i nullo lo-
co terre erit futurū iudiciū . **S**ed
cōn ē qd dicit prime **T**hessa . iij .
ipse dominus in iussu et in voce ar-
changeli et in tuba dei descēdet de
celo . et ita videt⁹ q̄ iudiciū i ter-
ra nō in celo sit futur⁹ . **P**re . in iu-
dicio comparebūt nō soluz boni s̄
etiaz reprobi qui habebūt corpora
grossa z graua . z sic nō opetit eis
locus celestis . s̄ loc⁹ terrestris . g°
iudiciū nō ē futur⁹ in celo s̄ i terra .
Iss . d̄s . q̄ iudiciū ordinat⁹ ad

retributionem p̄mioruz . vnde s̄m
duplex p̄mū scilicet aīme z corpo-
ris ē duplex iudiciū . vñ quo bea-
tificāt z dānant hoīnes quo ad ai-
mam . z hoc iudiciū per totuz tēp⁹
agitur . Aliud est iudiciū quo p̄-
mabuntur vel pumentur homi-
nes quo ad corpora . et illud iudici-
um fiet post resurrectionē in fine
temporis . primum autem iudiciū
conuenit christo ratione diuinita-
tis . sed scdm̄ ratioē humanitatis .
quia sic dicit Aug⁹ . sup Joannem
v̄bū dei viuificat animas . sed v̄bū
caro factum viuificat corpora . vñ
Joannis quinto . **P**otestatem de-
dit ei iudiciū facere . quia fili⁹ ho-
minis est . sic ergo vltimum iudici-
um est futurum in loco qui christo
competit ratōe sup̄ humanitatis .
scilicet circa terrā vbi passus et na-
tus est . z reliq̄ humanitatis offi-
cia compleuit . propter quod dicit⁹
q̄ in valle Josaphat iudiciū est
futurum . quia vallis illa subiacet
monti oliueti vnde christus ascē-
dit i celum . vt sic ostendat idē esse
qui ascendit regnaturus . et qui de-
scendit iudicaturus s̄m illud **A**ctu-
um primo . quemadmoduz vidi-
stis eū eūtē i celū zc **A**d p̄mū g°
dicendum . q̄ glosa illa loquit⁹ d̄ p̄-
mo iudicio quod competit christo
rōe diuinitatis . ad executōez cui⁹ ce-
lum pro loco ei assignatur . nō q̄
diuinitas loco claudat . sed quia in
celo p̄cipue inter ceteras corpa-
les creaturas apparent iudicia ma-
iestatis diuine . vnde celum locus
dei d̄r z sanctor⁹ q̄ deo fruūt **A**d
ñ . d̄s . q̄ accessus ad locum iudicis
scz ascēsus i celū est p̄mū qd ex iu-
dicio reportatur . vnde debet iudiciū
sequi non p̄cedere . non autē ita se
habet ad iudiciū humanum ac-
cessus ad locuz iudicis . et ideo non
est s̄s . **A**d terciū d̄s . q̄ in iudicō
neq̄ christ⁹ neq̄ electi erūt i ter-

ra / sed solū reprobi . Christus em̄
z electi erūt ī aere s̄m̄ illud p̄me ad
thimo . iiii . Rapiemur in nubibus
obuiā christo ī aera . reprobi autē
erunt non solum in valle illa sed z
in regione circunquaqz . vñd̄ chris-
tus z electos videre possint tuz ras-
tione altitudinis . tuz ratiōe clar-
ritatis . q . iiii .

HD terciū sic proceditur . **V**i-
detur q̄ species v̄m̄ que re-
manent ī sacramento alta-
ris post consecrationē aliū liquori
adm̄sceri non possint . quia secun-
dū **P**h̄m̄ in primo de generatione
Miscibilia sūt in mixto potētia nō
actu . Si ergo vna species v̄m̄ ali-
teri liquori misceatur / post mixtōz
nō remanebit illa species in actu .
s̄z deficiente specie deficit eē sanguis /
et corp⁹ christi ī sacramento . ergo
p̄ mixtionem non remanebit ibi
sanguis . sed hoc ē inconueniens .
quia secundum **P**h̄m̄ que sunt mi-
scibilia sunt etiam sepabilia . et sic
illa spēs altei liq̄ri adm̄xta / pote-
rit iterū separari . qua separatione fa-
cta erit ibi verum corp⁹ et sanguis .
cū enim tandū corpus z sanguis
christi sit sub specie quamdiu spēs
est . ergo denuo incipiet ibi esse sāg-
uis christi sub specie v̄m̄ alio mo-
do q̄ p̄ consecrationem . quod est
inconueniens . **S**ed cōtra forma
mixti ē forma accidentalis . sed ac-
cidens superueniens non corrūpit
subiectum . ergo p̄ mixtionē spe-
ciei cū aliquo liquore adhuc maēt
illa species . et sic nulluz seq̄tur in-
conueniens . **R**espondendum . q̄ q̄-
dam dicūt illis speciebus nullo mo-
do posse adm̄sceri liquore . q̄n̄ sta-
tim s̄z totis illis speciebus deficiat
esse sanguis . z hoc ideo . quia mu-
tatis speciebus / nō remanet ibi rei
tas corpōis . z sanguinis christi . p̄
additionē autem cuiuscūqz liq̄ris
fit alia quātitas q̄ s̄z s̄z in illo sa-

cramento alijs accidētibus . fit enim
maior quātitas . et sic nō remaēt
ibi sanguis christi . sed s̄z nō uidet̄
verū . q̄ spēs que ī sacm̄to p̄ cō-
secratōz remanēt / eodemō corrū-
puntur et non aliter . q̄ accidisset
de substātijs p̄existētibus q̄z spēs
manēt . sicut ad sēsū p̄z . q̄ icme-
rantur z transmutāt̄ alijs modis .
oīno sic accidisset de substātia pa-
nis z v̄m̄ an̄ consecrōz . cōstat autē
q̄ p̄ adm̄xtōz v̄m̄ gutte aque nō
fuis̄z totū v̄m̄ destructū . vñd̄ nec
p̄ hoc tota spēs v̄m̄ corrumpit̄
p̄ cōsecrationē . **N**ec oportz si auget̄
quātitas q̄ p̄ hoc sit ibi alia speci-
es . nā ipā additio nō tollit dimē-
sionis essentiā . s̄z variatōz e⁹ . que
q̄dem variat̄ / nō solū p̄ additionē /
s̄z p̄ diuisionem . vñ si talis variatō
sufficeret ad hoc q̄ desineret esse s̄z
spēs corp⁹ z sanguis christi / seq̄-
ret̄ q̄ p̄ diuisionē spēs similis esse
desineret . q̄d patz esse flm̄ . **E**t ideo
dicendū . q̄ aliq̄ adm̄xtō alterius
liq̄ris facit vt totalit̄ desinat eē sāg-
uis christi s̄z spēs . z aliq̄ nō . sed
solū s̄z p̄te spēs . si em̄ esset ibi sub-
stātia v̄m̄ et si aliq̄s liq̄r ī magna
quātitate adm̄sceret̄ / totalit̄ illud
v̄m̄z corrumpere et desineret esse
v̄m̄z . si liq̄r adm̄xtus essz alteri⁹
spēs . vt desineret eē hoc v̄m̄z si eēt
eiusdē spēs . **S**i autē ali⁹ liq̄r in pua
quātitate adm̄sceret̄ / nō posset illi⁹
liq̄ris p̄mixtio ad totū puenire vi-
nū s̄z ad aliq̄ p̄tem eiu⁹ . quaz vai-
aret̄ . **V**el s̄z spēm̄ / si essz alterius
spēs . quaz p̄ mixtionē nō totalit̄
amitteret̄ . vt s̄z nūm̄z si eēt e⁹ /
dem spēs . vel spēm̄ suā p̄ mixtionē
suam totaliter amitterz . sicut gut-
ta aque p̄iecta ī amphoraz v̄m̄ .
sic ergo si speciei post consecratio-
nez fiet tanta extranei liquoris per-
mixtio que sufficeret ad totam sub-
stantiaz v̄m̄ corrūpendam / ibi eē
desinerz sāguis christi sub totis spēs

bo si vero non sit tanta p̄mixtio / desi-
 net esse sub pte . naz dato q̄ ille li-
 quor p̄mixtus in sp̄ebz vim mutet
 non tamen ouertet ī sanguinē chris-
 sti . **A**d p̄mū ergo dicendū . q̄ fa-
 cta p̄mixtione sp̄ei cū alio liq̄re nō
 remanet eadem sp̄es . v̄l̄ fm̄ sp̄em /
 v̄l̄ fm̄ numez / v̄l̄ fm̄ totuz / v̄l̄ fm̄
 ptem / et sic sub toto vel s̄b pte non
 remaēbit s̄gūis christi sed s̄bā vi-
 mī . nec etiāz facta sepatione denuo
 erit ibi s̄gūis christi . q̄ cū misci-
 bilia sepant̄ a mixto nō redeūt ea-
 dem in numero s̄ eadem in specie .
Ad . ii . dicen . qd̄ ī contrariū obijcit̄ .
 q̄ forma mixtōnis dupliciter p̄tel-
 ligi . Vno mō forma p̄ quaz corp̄
 mixtum s̄b sp̄e collocat̄ . et sic ē for-
 ma s̄bālis . p̄ hūc em̄ moduz forma
 lapidis dicit̄ eē forma mixti . Alio
 mō p̄ dicit̄ forma mixti q̄litas que-
 dāz resultās ex simplicibz q̄litatibz
 mixtis . cū ergo dicit̄ q̄ forma ac-
 cidentalis subiectum non destruit̄ .
 posset dici q̄ verum est . tñ destruit
 accidentia . et sic species sacramen-
 talis que sūt accidētia post cōmix-
 tionem nō manent . Sed hęc solu-
 tio nō est fm̄ veritate . vera em̄ for-
 ma mixtōnis cum sit quedam q̄li-
 tas media . nō p̄mutat nisi simpli-
 ces q̄litates . ex quibz opomē . sp̄es
 aut sacramentales non destrunt̄
 q̄buscūqz q̄litatibus variatis . q̄
 si color vim et odor mutaret̄ / nō p̄t̄
 h̄ desineret ibi eē s̄gūis . nisi dimē-
 siones que ceteris accidentibz sub-
 sūt vicē s̄stātig gerentes fm̄ eē-
 tiā destruerēt̄ . qd̄ alit̄ accidere nō
 p̄t̄ . q̄z aciderz de s̄bā vim si ibi eēt̄ .
Et iō alit̄ dicenduz . q̄ accidens nō
 corrupit s̄bictuz effectiue s̄z dispo-
 sitiue . posita em̄ q̄litate que est ne-
 cessaria dispositio ad formaz ignis
 scz calore ī summo / remouet̄ forma
 aeris / et similiter media q̄litate posi-
 ta / que est necessaria ad formā mix-
 ti . aufertur forma simplicis corpo-

ris . . iiii . . q .
Deinde queritur de angelo .
Utrum duratō angeli ha-
 beat prius et posterius . **E**t
 videt̄ q̄ sic . in eo em̄ duratō nō
 habet prius et posterius idez est esse
 et fuisse . si ergo ī duratiōne ange-
 li non est prius et posterius / idē erit
 angelo esse et fuisse . Sed hoc ē im-
 possibile . q̄ sic deus nō possit̄ facere
 q̄ angelus nō esset / cum nō posset
 facere q̄ non fuerit . ergo inueni-
 ens est dicere q̄ ī duratōe āgeli nō
 sit prius et posterius . **P**ret̄ . Nul-
 lum creatum est infinitum actu / s̄z
 duratiō angeli est infinita a parte
 post . ergo non ē tota simul in actu
 et ita est ibi prius et posterius .
Pret̄erea mēsurā debz esse propor-
 tionata mensurato . sed esse angeli
 est finitum in actu . ergo eūm qd̄
 est eius mēsurā est finitum . et sic
 idem quod prius . **P**ret̄erea . ras-
 tio p̄teritatis in hoc perficitur q̄
 est tota simul . quia secunduz Boe-
 tium . ī quinto de consolatiōe . p̄-
 mitas est interminabilis vite tota
 simul atque perfecta possessio . Si
 ergo eūm quod est angeli dura-
 tiō non habeat prius et posterius /
 non videtur ab p̄teritate differre .
Sz cōtra . fm̄ p̄m̄ in . iiii . p̄p̄si-
 corum . p̄t̄ prius et post̄ius in mo-
 tu ē prius et post̄ius in tēpore quod
 mensurat motum . Sed in esse an-
 geli non est aliquis motus nec id
 esse alicui motui subiacet . ergo in
 quo quod est eius mēsurā non est
 prius et posterius . **P**ret̄erea tem-
 pus nihil aliud est q̄ numerus p̄-
 oris et posterioris . si ergo in quo
 sit numerare prius et post̄ius eūm
 nihil differt a tempore . **R**espon-
 sio dicendum . q̄ de substantia ali-
 qua loqui possum̄ dupliciter . vno
 modo fm̄ q̄ ē in rez natura . alio
 mō fm̄ q̄ ē ī cōsideratōe nr̄a . **P**riō .
 mō accipitur s̄stātia rei cum om-

mib; dispositiōib; et operatōib;. q; s̄n̄ his substantiā nō iueit̄ i reru; natura. **S**ecūdo modo p̄ accipi substantiā absq; suis dispositiōib;. q; cōsideratio substantiē nō depēdet a cōsideratōe suarū dispositiōnum. at; tribuēdo ergo mēsurā duratiōis rei s̄m̄ p̄mū modū / soli deo cōpetit duratio. que sit tota simul. nō aut̄ alicui creature. eo q; sol⁹ deus est immutabilis q̄ntū ad essentialē. et quātū ad om̄ia. que circa essentialē cōsiderari p̄nt. quolib; aut̄ creatura est variabilis vel secundū substantiā v̄l secundū aliquam aliam dispositiōem aut operatiōem. Et secundū hoc **Augustin⁹** xxi. q; ad **Orosiū** ponit omnes creaturas eē in tempore. etiaz āgelos. Sed at; tribuēdo mēsuram duratiōis āgelo secūdo mō. put scilicet cōsideratur eius substantiā absolute. sic pōit̄ e⁹ mēsurā eū. et nō temp⁹. De quo q̄dem euo est duplex opinio. quidāz em̄ dicūt q; in euo est prius et posterius. s; nō sicut i tpe. nāq; in tpe est prius et posterius cū inouatione in euo sine inouatione. s; hoc non est intelligibile. ipossibile ē enim esse alicui⁹ duratiōis duas ptes s̄. quarū vna alteram nō includit sic mensis includit diē. Vnde s̄ aliqd̄ in die et in mense. s; duo dies et duo menses simul esse non p̄nt. vñ q̄ndocūq; in aliq; duratiōe ponūtur due partes q̄ru; vna est p̄o; et alia postio; / oportz q; vna trāseūte / alia de nouo adueiat. et sic oportet q; in omni duratiōe in q̄e prius et posterius sit inouatio. mēsurā aut̄ duratiōis inouatōz habere non p̄t. nisi illud quod per duratiōem mēsurat̄ / inouatōem recipere possz. Esse aut̄ āgeli ē absq; inouatione. quia ex quo esse cepit immutabile pseuerat. cū i eo nec sit motus. nec alicui motui sit subiectū. sicut esse rerum corruptibiliū

est subiectum motui celesti. **S**i ergo attribuat̄ mēsurā āgelo q̄ntū ad substantiā tantū / illa non habz prius et posterius. sic em̄ mēsuratur eoz esse euo. et similiter si attribuat̄ ei mēsurā duratiōis quātū ad essentialē opatiōem beatitudinis sic em̄ sūt in p̄cipatōe eternitatis. Si vero attribuat̄ eis mēsurā duratiōis rōne aliarū operatiōnū vel affectōnū / sic eoz mēsurā habet prius et posterius. ita em̄ mēsuratur tempore secundū q; dicit **Augusti. viij.** super genesim ad litteram. q; deus mouet creaturam spiritualem per tempus.

Ad primum ergo dicendum. q; rei eterne vel eūterne aliquid p̄t attribui dupliciter. Vno modo ratione sui ipsius. et sic non attribuit̄ ei nec futurū esse nec fuisse. sed solum esse. q; i p̄terito et futuro implicatur prius et posterius nō aut̄ in p̄senti. Alio modo ratione mēsure adiacētis vel sbiacētis id est ratione temporis. et sic attribuit̄ ei fuisse p̄ cōcomitantiā ad tēpus p̄teritū. et futurum esse p̄ cōcomitantiā ad futurum tempus. ipsum enim momentū eternitatis adest om̄i tempori. Vnde dicit **Augustinus** de deo q; fuit. q; nūquā defuit. erit. quia nūquā deerit. sic ergo deus non potest facere āgelū non fuisse. quia nō potest facere vt esse āgeli nō sit simul cū tempore. quod p̄sens ē nūc v̄l erit in futuro. et ista diuersitas magis depēdet ex mō locutiōis q; ex natura rei.

Ad. ij. dicendū. q; infinitū dicitur aliqd̄ dupliciter. Vno mō p̄uatiue. et sic non attribuit̄ nisi iis que habent intensiōem v̄l que habēt extēsiōem v̄l q̄ntitatē. s; em̄ solūz natū ē habere finē. et ita eū nullo mō hz infinitatē. q; non hz aliq; extēsiōem siue extēsiō i eo cōsideret̄ ex cōparatiōe mēsure iacentis. scilicet

cet temporis siue alias . et ita nul-
 lū creatum est infinitū actu . Alio
 modo dicitur infinitum negatiue . id
 est q̄ non habet finem . et sic etiaz
 indiuisibilia infinita dicuntur : vt p̄-
 ctum et v̄itas . q̄ non sūt finita .
 z h̄ mō eū ē infinitū . q̄ sc̄z non fi-
 nit̄ . sic autem aliq̄d creatum esse
 s̄m aliquid infinitum actu nihil p̄-
 hibet . **A**d tertium dicendū . q̄ p̄
 eundem modum est esse angeli infi-
 nitum et eū . **A**d .iiii . dicendū
 q̄ inter p̄teritatem z eūz potest
 assignari triplex differētia . Qua-
 rum vna potest sumi ex premissis .
 nam p̄teritas mensurat ipsā sub-
 stantiam p̄teriti . s̄m q̄ est in rerū
 natura . id est cū ōmibus que ei at-
 tribuuntur . nō autem eūm vt di-
 ctum est . **A**lia sumit̄ ex hoc q̄ p̄-
 teritas mensurat esse p̄ se stans . vñ
 p̄teritas est idem cū substantia p̄-
 teriti . eūm autem mensurat esse cre-
 atum . q̄d non est p̄ se stans . q̄ ē
 aliud a substantia etis creati . **T**er-
 tia p̄ sumi ex h̄ q̄ eūz q̄ius sit it̄-
 minabile ex pte finis / nō tñ ex pte
 p̄ncipiū . p̄teritas v̄o ex pte vtriusq̄
 . et p̄ hęc ptz solutō ad obiecta ;

Deinde querit̄ de aīa et p̄mo
 q̄ntū ad naturam . **S**ecūdo
 q̄ntū ad ḡtiā . **T**er^o q̄ntū ad
 culpā . **Q**uar^o q̄ntū ad penā et ad
 gloriam . **C**irca naturalia anime
 quesitum ē de eius substantia z opa-
 tione . **C**irca substantiaz quesita sūt
 duo . **P**rimo vtrum aīa sit sup̄ po-
 tentie . **S**ecūdo vtrum aīa s̄m suaz
 substantiā sit corruptibilis ; . v . q .

H primum sic p̄ceditur . vi-
 detur q̄ anima sit sup̄ po-
 tentie . q̄ in libro de spū z
 anima dicit̄ : q̄ anima est quedam
 sua scilicet potentie : quedam vero
 sua non est scilicet virtutes . **B**re-
 Augustinus dicit in libro de tri . q̄
 memoīa intelligentia et voluntas
 sunt vna vita . vna essentia . s̄ hęc

tria s̄m magistrū in tertia distincti-
 one p̄imi libri sunt tres anime vi-
 res . ergo vires anime sūt ipā ei⁹
 essentia . **S**ed contra est q̄ Dio-
 xi . capitulo . ce . hier . distinguit su-
 piores substantias : scilicet āgelos
 in tria : scilicet substantiam virtutē
 et opationem . sed angelus non ē
 minoris simplicitatis qm anima .
 ergo etiam in anima / sua substantia
 nō ē sua virt⁹ siue potentia . **P**re-
 eoz que sūt idem s̄m idem / si vnū
 multiplicetur / z reliquum . si ergo
 anima sit idem q̄d sup̄ potentie / vi-
 detur q̄ cum potentie sunt multe /
 essentia anime vna esse nō potest .

Responsio dicendū q̄ de anima
 loq̄ dupliciter possum⁹ . **V**no modo
 s̄m q̄ est quedam substantia . et sic
 impossibile est q̄ anima sit sup̄ po-
 tentie : q̄d duplici patz ratōe . q̄z
 vna sumitur ex eo quod est anime
 propriū . q̄ scilicet impossibile ē /
 vt idē s̄m idē sit naturalit̄ p̄ncipiū
 plurium et diuersoz numero et q̄si
 oppositorum . anima autez s̄m di-
 uersas potentias inuenit̄ eē p̄nci-
 piū diuersorum actuū s̄m sp̄m
 et q̄si oppositorum . vñ impossibile
 ē q̄ ipā essentia anime que ē vna /
 sit immediatum horum p̄ncipiūz .
 z ideo oportet ponere in aīa p̄ter
 substantiam potentias naturales .
 que sūt horum actuū immedia-
 tum p̄ncipiū . **A**lia ratio sumit̄
 ex eo quod est commune anime z
 omni substantie create / in nulla em̄
 substantia creata est idem eē z sua
 opatio . s̄ em̄ soli⁹ dei ē . eēntia aut̄
 ē eēndi p̄ncipiū . potētia vero opa-
 tionis . vñ cū ab vno naturalit̄ nō
 sit nisi vnū / nulla s̄bā nisi diuina ē
 sua potētia . nec eēt istātia de potē-
 tia materie : etiā dato q̄ sit sua po-
 tētia . q̄ t̄his potētiā nō ē ad opatōz
 s̄ ad eē . **A**lio mō possu⁹ loq̄ de aīa
 s̄m q̄ ē q̄dā totū potentiale : z
 sic diuersę potentie sunt diuersę p̄-

tes eius. et ita aia predicat^r de po-
tētijs. v^t ecōuerso. abusiua predi-
catōe. sic totū integrale de suis ptis
b^ov^t ecōuerso. quūis minor sit ab-
usio ī toto potētiōnali q̄ ītegrū. q̄
totum potētiōnale s^m substantiaz
adest cuilibz parti. nō autē integra-
le. ¶ Et per h̄ patet solutio ad ob-
iecta. .vi. .q.

Hoc s^m sic pceditur. Videt^r
q̄ aia rōnalis sit corruptibi-
lis. q̄ s^m Damasce. nul-
la substātia p̄ esse sine p̄pria opa-
tione. p̄pria autē aie rōnalis opa-
tio est intelligere. ad quam indigz
corpore. cum nō sit intelligere sine
fantasmate. ut patet p̄ Philoso-
phum. iij. de anima. ergo destru-
cto corpore / substantia anime rō-
nalis nō manet. ¶ D^re. id q̄d ha-
bet v̄tutem vt sit semp / nō inueniē
q̄nq̄ esse et nō esse. tandū em̄ res
est. quandū v̄tus rei exposcit. er-
go q̄d inueniē q̄nq̄ esse / z quādo-
q̄ nō esse / nō habet v̄tutem ut sit
semp. q̄ omne q̄d incipit eē / non
habz v̄tutē vt sit semp. et ita nihil
q̄d incepit esse p̄ esse icorruptibi-
le. s̄ aia rōnalis incepit esse. ergo
nō p̄ esse icorruptibilis. ¶ D^re.
hominis compositi ex anima et cor-
pore est q̄daz esse. aut ergo p̄ter
hoc esse / anima habz aliud esse
aut nō. si habet aliud. ergo com-
positio est anime supuēmes p̄ eē
completum. ergo huiusmōi com-
sitō / est anime accidētalis. z sic hō
nō erit ens p̄ se / s̄ ens per accidēs
q̄d est inuēmes. Si autē nō habz
aliud esse anima p̄ter esse cōposi-
ti. ergo postq̄ deficit esse cōpositi /
anima esse nō potest. sed in morte
corporali deficit eē cōpositi. ergo aia
post mortē corporis nō remanet.
¶ D^re. si anima ē forma corporis.
aut ergo p̄ essentiā suā. aut p̄ ali-
quod accidēs. si per aliquod acci-
dens / sequit^r q̄ compositō anime z

corporis sit accidentalis. sicut hōis
ad indumentū. Si p̄ essentiā cum
forma inq̄ntum forma nō possit eē
sine materia / videt^r q̄ anima post
mortem corporis r̄manere nō pos-
sit. ¶ Sed cōtra ē q̄d dicit Ph̄s
in. ij. de anima. q̄ rationale se-
parat^r ab alijs tanq̄ p̄petuū a cor-
ruptibili. ¶ D^re. Philosophus ī
.x. ethicoz ostēdit felicitatem cō-
templatiuā p̄minere ciuili. eo q̄
est diuturnior. sed ciuil^r durat vsq̄
ad mortem. ergo cōtemplatiua est
etiā post mortem. et sic anima p̄t^r
mortē corporis manet. ¶ I^s dicē-
dū. q̄ necesse est ponere substātiā
anime rationalis icorruptibilē es-
se. si em̄ corrumpit^r / aut p̄ se aut p̄
accidēs. p̄ se quidē corrumpi nō
possz / nisi esz composita ex materia
z forma cōtrietatem h̄ntē. quod
esse nō possz / nisi esz elementum.
aut ex elementis. vt antiqui phi-
losophi posuerūt. quoz positiones
in p̄mo de aia reprobat^r. ¶ Per acci-
dens aut corrūpi nō possz / nisi pos-
neret^r q̄ nō haberet eē p̄ se. sed so-
lum esse cū alio. sic est de alijs for-
mis materialibz. que p̄prie nō h̄nt
esse subsistens. sed sūt p̄ esse com-
positorū subsistentiū. quoz sūt p̄-
tes. z sic p̄ accidēs corrūpunt^r cor-
ruptis cōpositis. s̄ h̄ de aia rationa-
li dici nō p̄. nam q̄d nō habz p̄ se
esse impossibile ē q̄ per se opetur.
¶ Vnde alię forme nō opāt^r s̄ cōposi-
ta p̄ formas / aia atē rōnal^r h̄t p̄ se
opatōz quaz exercet nullo organo
mediātē. scz intelligere. vt probat
Ph̄s ī. iij. de aia. nō em̄ possz oī-
um sēsibiliū formas cōgnoscere. ni-
si ab oībz formis sēsilibz esset de-
nudata. vel nisi esz actus oīm / cum
nihil r̄cipiat q̄d iā h̄t. ergo oportz
si aia p̄ aliq̄d organū intelligeret / q̄
suū organū careret oī forma sēsibi-
li. cū omēs formas sēsibiles sit na-
ta intelligere. sic pupilla carz oī ca-

lore: ad hoc q̄ visus possit omnes
colores cognoscere. impossibile aē
est esse aliq̄ organū corporale ca-
rens omī forma sēsibili. relinquit̄
ergo s̄stātiā aīe intellectiue eē
in corruptibilem. vnde ⁊ **Phūs** di-
cit in .j. de aīa. **Q̄** intellectus vide-
tur esse quēdā s̄stantia et nō cor-
rumpi. hūc aut̄ in corruptibilez in-
tellectū quidāz ponūt extra hōiem
esse. ponētes animā que est pars
hōim̄s corruptibilē fore. Cui po-
nunt intellectuz sepatum cōtinua-
ri dupliciter. **¶** Uno modo per illu-
strationē s̄m eos qui ponunt in-
tellectum agentem sepatum ⁊ i-
corruptibilem. intellectū vero pos-
sibilem coniunctuz ⁊ corruptibilē.
¶ Alio modo per continuationē in-
tellectus ad fantasmatā. scūdum
eos qui etiam ponunt intellectum
possibilem esse sepatum ⁊ incor-
ruptibilem. **Sed** p̄mūz hōrū esse
non potest. quia si i nobis non est
alia virtus nisi materialis. lumen
intellectus agentis non potest in
nobis recipi nisi materialit̄. cū re-
ceptum sit in recipiente per modū
recipientis. et ita non recipiet̄ mō
intelligibili. ⁊ sic non poteim̄ esse
itelligētes. similiter scūm̄ esse non
potest. nam fantasmatā sūt in no-
bis per nostraz operationem. que
cōsequitur esse s̄stātiāle. ⁊ sic hō
non haberet esse specificum ex hoc
q̄ est rationalis. cūz non sit ratio-
nalis nisi ex hoc q̄ intellectui con-
iungitur. **Restat** ergo q̄ ipsa aīa
humana que est forma corporis /
sit intellectus in corruptibilis. **¶** Ad
p̄mūm ergo dicēduz. q̄ anima
indiget aliq̄ corporali ad suaz ope-
rationem dupliciter. **¶** Uno modo
sicut organo. per quod operatur.
sicut indiget oculo ad videndum.
et sic ad intelligendum (vt proba-
tum est) non indiget aliquo orga-
no. si autē sic indigeret organo ad

itelligendū / ess̄ corruptibilis vtpote
nō potēs p se opari. **¶** Alio mō aīa
ad operāduz indiget aliq̄ corporali
sic obiecto. sic ad videndū indiget
corpore colorato. et sic aīa rōnalis
indiget fantasmate ad itelligendū.
q̄ fantasmatā sūt vt sēsibilia aīme
itellectiue vt dicit̄ i. iij. de anima.
operatio aut̄ que sic indiget corpo-
rali re a p̄ncipio nō p̄ esse sine cor-
porali illo. potest aut̄ postea. sicut
anima sēsitiua nullā operatōz ha-
bere p̄. nisi p̄mo moueat̄ a sēsibi-
libz. q̄ sūt ext̄ aīaz. s̄ postea rema-
net actus imaginatōis / sēsibilibz
abeūtibz. **¶** Et similiter destructis fan-
tasmatibz / opatō itellectiua i aīa
remanere p̄. **¶** Ad .ij. dicēduz. q̄
illa rō est p̄batio **Phūs** in .j. celi et
mūdi. q̄ ondit q̄ omne ḡnātuz est
corruptibile. et h̄e locuz i illis que
fiūt et corrupūt̄ naturalit̄. in q̄bz ex
defectu v̄tutis est. q̄ nō p̄nt nec sp̄
fuisse. nec semp̄ fore. nō aē h̄e locū
in n̄s que p̄ creatōz fiūt. ⁊ que ac-
cipiūt a deo v̄tutē vt sint sp̄. p̄ quā
eē nō p̄nt aīq̄ eā accipiūt. **¶** Ad
terciū dicēduz. q̄ aīa eē suū cōcat
corpi. q̄d q̄dē ita acq̄rit̄ aīe in cor-
pore. vt s̄m̄ ip̄m s̄sistere possit. q̄d
nō ē de alijs formis. ⁊ sic ip̄m eē aī-
me fit eē cōpōiti. et idō manz destru-
ctō cōpōito. **¶** Ad .iiij. dicēduz. q̄ aī-
ma s̄m suā eēntiaz nō ē forma cor-
poris. nec destructō corpe destruit̄
in aīa id s̄m q̄d est forma sed soluz
desinit esse forma in actu.

DEinde q̄rit̄ de opatōe aīme.
Et circa h̄ querūt̄ duo. p̄mo
vtz aīa itellectiua oīa que
cōgnoscit / i p̄ma v̄tute cōgnoscat
Secūdo vtz aīa sepatā a corpe / ha-
beat actū sēsitiuaz potētiaz;

.vij. .q.

HD p̄mū sic p̄ceditur. **¶** Videt̄
q̄ anima quicquid itelligit /
itelligat i p̄ma v̄tute. **¶** Aug.
em̄ dicit i p̄mo cōf̄s. **¶** Si ābo videāz

am⁹ id verū esse qđ dico: vbi que-
so vidē⁹? nō ego i te: nec tu in me:
s; abo i ea que sup nos ē icōmuta-
bili veritate. et sic omē verū qđ aīa
cognoscit / in p^{ri}ma veritate videt.

¶ Scete: verū addit sup ens mani-
festationē. ergo p^{ri}ma veritas ē p
quā oīa manifestāt. sed id q̄ aliqd
manifestat oportet maxie esse ma-
nifestū. sic patz de p^{ri}ncipis demō-
strationis: 7 d luce corpali: p quā
visus corpa vidz. ergo p^{ri}ma veritas
ē maxie oīb; mētib; maifesta. 7 sic
nō solū per eā / s; i ea oīa cognoscūt

¶ Sed contra: multi de conclusio-
nibus demonstratiuis verā cogno-
sitionē habent / qui de p^{ri}ma verita-
te nihil cōsiderāt. ergo nō omne ve-
rum in p^{ri}ma cognoscit^r veritate.

¶ Scete. Augus. dicit in libro d li-
bero arbitrio: q̄ nullus d p^{ri}ma ve-
ritate iudicat. 7 ita si de ea non iu-
datur: nec alia cognoscūt^r in ea.

¶ Scē dicendū: q̄ sic dicit qđā glo.
sup illud Diminute sē veritates et
cetera. Ab vna p^{ri}ma veritate / mlti-
te veritates i mentib; hominuz re-
sultāt: sic ab vna facie hominis re-
sultant multe facies i speculo fra-
cto. hęc autē resultatō veritatis ē
q̄ntū ad duo: scz q̄ntū ad lumē in-
tellectuale: de q̄ i ps. dicit. Signū
ē sup nos lumen vult⁹ tui dñe. et
q̄ntū ad p^{ri}ncipia naturalit^r nota.
siue sint complexa siue icomplexa
nihil aut possum⁹ veritatis cogno-
scere / nisi ex p^{ri}mis p^{ri}ncipis: 7 ex
lumne intellectuāli: que veritatez
manifestare nō possunt: nisi s^m q̄
sūt similitudo illi⁹ p^{ri}me veritatis:
7 ex hoc etiā habēt qđā immuta-
bilitatem et infallibilitatez. sic er-
go i p^{ri}ma veritate s^m suam essen-
tiā nō omnia vident^r a nobis i sta-
tu vie. cū nec ipa p suā eēntiā a vi-
atorib; videat^r. sed in ipsa ratione
sup imaginis: scz veritatis a nobis
cognoscit^r. Et exinde ē q̄ duo / idē

verū habēt: inq̄ntū de p^{ri}ma veritas
te resultat exemplata veritas i mēs-
te vtriusq;: et ita mtelligendū est
dictum Augustini. Et sic patet so-
lutio ad p^{ri}mu. **¶** Ad secundum
dicendū: q̄ opari aliquo siue mo-
uere dicit^r dupliciter. Vno modo
sic p^{ri}ncipio formali operis vel mo-
tus. et sic nō oportet q̄ motio mo-
uētis in ope opantis terminet^r ad
id quo opat^r. nō em̄ ignis calefa-
cit calorem quo calefacit. Alio mō
sic instrumēto. et sic motio mouē-
tis terminat^r ad id quo mouet: sic
manus / baculo mouet lapidem et
baculū mouz. **¶** Ergo quo cogno-
scim⁹ sic instrumēto / oportz nobis
esse p^{ri}mo notū. 7 sic cognoscim⁹
cōclusiones p p^{ri}ncipia naturaliter
nota: ad que opat^r intellect⁹ agēs
sic ad instrumētū vt dicit Cōmen-
tator in tercio de anima. sed id quo
cognoscim⁹ sic forma cognoscētis
nō oportz esse notū. q̄ nec oculus
videt lucē que ē de oculi opatione:
nec speciē p quā videt. et ita etiam
nō est necessariū: vt q̄cūq; mtelli-
git aliqd mtelligat intellectū suū q̄
itelligit vel lumē mtelligibile. Sic
ergo vitas a p^{ri}ma vitate i mentib;
exēplata: a nobis p^{ri} cognoſcit^r de
nōitate: ad s; q̄ alia i ea cognoscāt^r
scz q̄ntū ad ipa p^{ri}ncipia 7 p^{ri}mo nō
d nōitate cognoscit^r scz q̄ntū ad i-
tellectuale lumē; ipa vero exēplās
veritas a nobis p essentiā suā nō
videtur; .viii. .q.

¶ Ad secundū sic pcedit: **¶** Vi-
det^r q̄ aīa sepata actū sēsi-
tiuan⁹ potētiāz hēre possit
Cassi. em̄ dicit in libro suo d aīa q̄
aīa sine corpe vidz et audit et reli-
q̄s sēlib; viget **¶** Scē. Luce. xvi.
quēdā dicūt d diuīte i infernuz se-
pulto: que sine actu sensuū esse nō
possunt: sed constat q̄ ibi erat tm̄
anima sine corpore: ergo anima
sine corpe operatōnez sēsuū ha-

ribus: sicut est introitus religionis de quo quidam varie opinantur. Dicunt enim aliqui: quod si aliquis habet patrem indigentem: debet ei dimittere siquid habet ad eius sustentationem. et sic feliciter religionem intrare: propter curam patri celesti committens qui omnes creaturas parcat. sed quod hec opinio nimis videtur aspera: melius videtur dicendum: quod aut iste qui habet propositum intrandi religionem: in seculo non possit vivere sine peccato mortali vel non defacili: sed timet sibi periculum imminere peccati mortalis (cum magis teneatur salutem anime sue providere quam corporali necessitati parentum) non debet retardari ab ingressu religionis propter provisionem parentum. si autem videt se in seculo posse conservari absque peccato: distinguendum videtur. quod aut sine eius obsequio parentes nullo modo vivere possunt: et sic tenentur eis servire: et alia opera perfectionis pretermittere. quod peccaret eos dimittens. si vero sine eius obsequio possent parentes aliquo modo sustentari: non autem honorifice: non propter hoc tenentur opera perfectionis dimittere. Secus autem est in illo qui iam religionem intrauit. quod iam cum sit mortuus mundo propter perfectionem: solutus est a lege que in mundanis obsequiis parentibus tenebat. secundum doctrinam Apostoli ad Romanos. vii. In aliis autem spiritualibus puta orationibus et huiusmodi tenentur eis servire. Et hoc quod dictum est de introitu religionis: potest etiam de observantia virginum et de aliis operationibus perfectionis dici. Ad primum ergo dicendum: quod si non esset virginitatem professus: non deberet mori fame antequam minimum contraheret. Ad secundum dicendum: quod preceptum contrariari consilio nihil prohibet in casu;

Ad secundum sic procedit. Videtur

quod religiosus qui emisit votum obedientie: teneat in omnibus prelati obedire: etiam in idruntibus. quod per votum castitatis religiosus omni concubitu abrenunciat. ergo pro votum obedientie abrenunciat proprię voluntati: et quantum ad omnia. **¶** Dicit beatus Bernardus dicit in regula: quod etiam prelati si impossibile iubeat tentandum est adimplere. ergo multo magis in idruntibus tenentur obedire. **¶** Dicitur: votum obedientie ad statum perfectionis pertinet. hoc autem non est: si non teneretur obedire nisi de his que in regula continentur. quod quilibet subditus: etiam secularis tenetur suo prelati obedire in aliis que preter timet ad ius prelati. ergo videtur quod religiosus tenetur simpliciter obedire in omnibus. Sed religiosus non tenetur ad plura quam secularis nisi quantum se per votum obligavit. sed pro votum professionis non se obligavit ad obediendum: nisi secundum regulam. ergo in pluribus obedire non tenetur: quod que sunt secundum regulam. **¶** Dicit Bernardus dicit de dispensatione et precepto. Nihil precepiat mihi prelati eorum que non promissum: nihil prohibeat eorum que promissum. **¶** Dicitur: quod circa hoc partim omnes conveniunt: et partim ab invicem dissentiunt. quod enim religiosus non teneat prelati obedire in his que sunt contra deum vel contra communem quantum ad ea in quibus prelati dispensatio non committitur: omnes conveniunt dicunt: quod etiam in his que sunt artiora seu altiora quam regule obedire: non teneat: sed obedire in illis que sunt obedientie et perfecte ab omnibus dicitur. Sed circa idem vel ea que sunt infra artitudines regule aut equalia regule: dicitur sunt opiniones. quibusdam dicentibus quod obedire in huiusmodi est de necessitate obedientie. alii autem: quod non de necessitate sed de perfectione: que quodammodo opinionem: et si multum differre videantur quantum ad vocem: tamen quantum ad rem parum vel nihil differre inveniuntur. nam ad regulam pertinere intelligenda sunt: non solum ea que sunt expressis scripta in re:

Itra

gula: h̄ illa que quecuq; mō ad re-
gulā r̄ducūt: vt puta que ptinent
ad obseqū fratne societatis: et ad
punitōz culpaz ad que duo oīa in
differentia huiusmodi p̄nt r̄duci.
Sed tamē aliq̄ sūt que nullaten⁹
ad regulā reducūt: videt̄ ergo eē
verior opinio / q̄ obedire ad hui⁹
modi nō sit de necessitate obediē-
tię: sed de p̄fectōne. vt hoc ma-
nifeste dicit Bern. in libro d̄ dispē.
et p̄cep. et hoc ideo q̄ obedientia
non extendit se vltra potestātē vel
ius p̄relatioms: que quidē s̄m re-
gulā imitant. ¶ Ad p̄mū ergo di-
cendū. q̄ votum cōtinentię respicit
speciale genus act⁹ / sed votū obe-
dientię respicit generaliter omnes
actus. vñd̄ nisi determinaret̄ eius
generalitas / ess̄ cōfusio. q̄ omnes
ad idēz tenerent̄. ¶ Ad secūndum
dicendū. q̄ loquit̄ q̄ntū ad p̄fecti-
onē obedientię. ¶ Ad terciū dicē-
dū. q̄ p̄ votū obedientię supponit̄
religiosus p̄elato suo / q̄ntū ad ge-
neralē dispositionēz vitę sup̄. licet
nō q̄ntū ad omnes act⁹ p̄ticulares
seculares aut̄ suo p̄elato tenent̄
obedire / q̄ntū ad aliq̄s act⁹ speci-
ales: nō q̄ntū ad generalē sup̄ vi-
tę dispositionē. .xj. .q.

HD terciū sic procedit. Vi-
det̄ q̄ post votū simplex ca-
stitatis / aliq̄s contrahens
matrimoniu⁹: debitū nec reddere
nec exigere poss̄. q̄ apud deū non
mī⁹ obligat votū simplex / q̄ solē-
ne vt canō di. S̄ p̄⁹ votū solemne
emissūz cōhēs aliq̄s. d̄bitū nec red-
dere nec petere p̄. 8. nec p̄⁹ emis-
siōz simplicis voti. ¶ D̄. p̄ p̄c̄m
null⁹ excusat a p̄c̄o. h̄ ille q̄ cōtrahit
post votū simplex: peccat. q̄ndo p̄-
mo debitū reddit: q̄ adhuc potest
votū implere religionē intrando.
ergo postq̄ sem̄ reddidit: adhuc
peccat / vel reddendo vel exigendo.

¶ Sed cōtra. ecclesia nō cogit ali-

quē ad peccandū. eū aut̄ q̄ cōtrahit
m̄rimoniū corā se / cōpellit ad coitū
aut reddere d̄bitū: etiā post votūz
simplex castitatis. ergo reddendo
debitū nō peccat. ¶ Q̄ dicendū. q̄
q̄ntū ad redditōz d̄biti omēs cōue-
niūt. q̄ p̄⁹ votū simplex cōtinentię /
tēt̄ reddere d̄bitū. q̄ votū simplex
m̄rimoniū cōtractū nō dirimit. Et
ex quo matrimoniu⁹ est cōtractum
vir nō habz p̄tātē sui corpis: h̄ mu-
lier. vñ tenet mulieri petēti d̄bitūz
reddere. S̄ circa petitiōz d̄biti q̄-
dā dicūt: q̄ cū q̄ntū ad h̄ sit in sua
libertate: tenet adhuc votū imple-
re. et ita peccat debitū petēdo. Alij
vero dicūt. q̄ si p̄ signa appareat /
q̄ mulier sibi debitū reddi velit q̄-
uis ip̄a petere erubescat: q̄ vir eti-
am petere debeat / etiā post simplex
votū et p̄cipue si timeat vxori de-
lapsu. h̄ h̄ in idē reddit cū p̄mo. nā
h̄ ē ex pte vxoris q̄dā interpretati-
ua petitiō. et sic vir petēdo reddit.
vñ nec efficit̄ ex pte vxoris q̄uius
matrimoniu⁹. q̄ ess̄ si semp̄ eā exp̄sse
petere oporteret. ¶ Ad p̄mū ergo
dicēd̄. q̄ ex h̄ q̄ vtriusq; voti trās-
gressio inducit reatū peccati mor-
talis: dicitur q̄ equaliter obligat
vtrūq; apud deū. h̄ q̄ntū ad impe-
dimētū matrimoni nō h̄z vtrūq;
equalem efficaciam. nā p̄ votū solē-
ne transfert se vouēs quasi in cor-
porale obsequiū ipsius dei per su-
sceptionē ordinis: vel introitū reli-
gionis. q̄d autē aliquis semel vñ
dedit: non potest postmodū alteri
dare. et ideo post votum solemne
nō p̄t aliq̄s se tradere in p̄tātē vx-
oris: m̄rimoniūz cōtrahēdo. S̄ in
voto simplici ē sola p̄missio. q̄d aē
aliq̄s alicui p̄mittit / p̄t illd̄ alteri
dare: licz fidē p̄missiōis n̄ h̄uet. et
iō ille q̄ simplex votum emittit / p̄t
p̄⁹ modū m̄rimoniū cōtrahere: licz
peccz. q̄ p̄ oīē fidē irritā fecit. ¶ Ad
scdm di. q̄ p̄m⁹ cōtrahit / nō excu-

sat sequētes quibz debitu3 reddit/
a peccato / inq̄ntum est peccatum .
sed iq̄ntum est actus quidā matri/
monij cōsumatiuus ;

O Emde querit̄ de ijs que per/
tinent ad culpā . et p̄mo q̄/
tum ad culpā que contriat̄
recte actōm . Secūdo q̄ntū ad cul/
pam que contriat̄ fidei recte . Cir/
ca primū querunt̄ tria . p̄mo de ac/
ceptōne p̄sonaz vtz qui honorat
diuitē p̄pter diuitias peccet . Secū/
do de cōtemptu fame . vtz aliquis
non repellendo ifamā peccet . Ter/
cio de p̄ciositate vestium . vtrum
semper sit peccatum ;

.xij. .q.

Ad primū sic p̄cedit̄ . Videt̄
q̄ qui honorat diuitem p̄o/
pter diuitias peccet . ita em̄ di/
cit glosa Jacobi . ij . sup illud . Si i/
troierit i ouentū v̄m vir . Mūd9
paupem abijcit̄ . diuitē extollit̄ . si/
des christi ecōf facit . s̄ facere cōtra
fidē christi ē p̄c̄m . ergo honorare
diuitem p̄pter diuitias ē p̄c̄m .

Dre . honor s̄m **D**hm̄ in . j . ethico .
debet̄ rebz d̄imis . s̄ i diuite p̄t̄ di/
uitias nō ē aliq̄d d̄imū . ergo nō de/
bet̄ ei honor p̄pter diuitias . **D**re .
ex v̄bis **D**hi . iiii . ethi . colligit̄ q̄
honor ē exhibitio reuerētie i testi/
monū v̄tutis . sed aliq̄n diues nō
ē v̄tuosus . cū ergo falsū testimoū
directe sit p̄c̄m q̄d nō debz fieri p̄t̄
scādali . videt̄ ergo q̄ nec etiā cau/
sa vitādi scādali diues p̄pter diui/
tias debeat honorari . Sed conf̄
est q̄d glo . Aug . di . sup illud Ja/
cobi . ij . Si i troierit z cetera Si de
excessibz quotidianis loquit̄ q̄s .
s̄ esse poterit p̄c̄m . non t̄n peccat /
nisi eū apud semetipsuz iudicet vt
tāto sit melior q̄nto ditior . s̄ nō sp̄
aliq̄s huiusmōi exterioribz hono/
ribz diuitē honorās eū p̄pter s̄ u/
dicat meliorē . ergo non sp̄ peccat .

Quō dicēdū . q̄ accipe p̄sonaz / di/
stinguit̄ of accipe causas .

Accipe em̄ causā ē iudiciū formare ex aliq̄
q̄d facit ad causā . q̄d laudabile ē .
Accipe vero p̄sonā est i formare iud/
iciū ex aliq̄ d̄ditōe p̄sonē . que nō
facit ad causā / q̄d vicōsū ē . Nō cō/
tingit q̄ ex eadē d̄ditōe p̄sonē cō/
siderata q̄nq̄ sit iudiciū iustū . q̄nq̄
est acceptō p̄sonaz . sic si i aliq̄ cō/
trouisia det̄ s̄mā p̄ aliq̄ / q̄ ē l̄rat̄
or̄ . erit acceptio p̄sonaz . si aut̄ ex
hac cōsideratōe i licētiādo ad ma/
gisteriū vn9 alteri p̄ferat̄ . nō erit
acceptio p̄sonaz . si ergo aliq̄s ho/
nor exhibet̄ diuiti p̄pter diuitias /
ad quē diuitie aliquid faciūt . non
erit acceptio p̄sonaz . erit autez si
ad s̄ nihil diuitie operent̄ . Est aut̄
duplex honor vn9 qui debet̄ alicui
rōe suiipsi9 . p̄pter p̄riā virtutez .
sic est cōmēdatio / inuitatio / et alia
huiusmodi . z ad hūc honorē diui/
tie nihil faciūt . vn̄ si talis honor a/
licui exhibeat̄ erit acceptō p̄sona/
rum . Nō dicit **V**aleri9 maxim9 .
q̄ honores qui virtuti debent̄ . si/
cut triumphū / et alia huiusmodi /
apud romanos nulla pecunia em̄
poterāt . Alius honor alicui debet̄
et p̄t̄ statū quē h̄t in re publica .
sic em̄ i p̄sona res publica honora/
tur . z p̄pter hoc reges / z p̄ncipes /
z huiusmodi honorātur . s̄m illud
p̄mē **P**etri sc̄do **R**egē honorifica/
te . et q̄ in republica terrena diui/
tes statū obtinēt altōrē . idō ciues
celestis hierusalē q̄si i **B**abyloniā
peregrinātes debent eorum inter
quos ouersantur morem gerere .
De **A**ugustinus dicit in libro de ci/
uitate dei . in ijs que nō sūt contra
deum . Et sic etiā diuites honora/
re / illis duntaxat honoribz qui ad
exteriorem conuictum pertinent /
non est malum . **A**d primū er/
go dicēdū . q̄ in ijs que ad fidem
Christi pertinent / peccatū esset di/
uites paupibz p̄ferre . sic sūt mi /

mstrationes sacramentoz: & hu-
iustmodi. sed in his que mundi cō-
uictus requirit / oportet mundi ge-
rere morem. **A**d secundum dicē-
dum: q̄ etiam diuitie mōntū sunt
quoddā bonū / sunt aliquod diui-
num. et p̄cipue mōntum p̄bet
facultatem ad multa bñ agenda.

Ad tertium dicendum: q̄ ratio
illa p̄cedit de honore qui ex h. be-
aliciū ratione suiipsius;

xiii. .q.

Hd secundum sic p̄cedit.
Videtur q̄ aliquis peccet
infamiam nō repellendo.
crudelis em̄ dicitur qui famā suā
negligit. sed crudelitas peccatum
est. ergo peccatum est / infamie nō
resistere. **P̄** eccl. xvij. dicitur
v̄m̄cuq; mandauit deus d̄ p̄ximo
suo. vt scz ei p̄sistat et verbo et exem-
plo. sed hoc impedit per infamiaz
ergo quilibet infamiam repellere
tenetur. **S**ed contra est. q̄ con-
temnere infamiam videt̄ esse hu-
militatis actus. vnde in vitis pa-
trum legit̄ de iustis et sanctis pa-
tribz q̄ p̄p̄riam infamiam sustine-
bant non repellentes. ergo non est
peccatū. **R**ūdeo dicēdū: q̄ vtrū-
q; scz cōtēptus fame. et appetitus
potest esse laudabile et viciosum.
Infama em̄ non ē necessaria homini
p̄pter seipm. sed p̄pter p̄ximū edifi-
candū. **A**ppetere ergo famā p̄t̄
p̄ximū charitatis ē. appetere vero
p̄pter seipm ad manez gloriā p̄ti-
net. et ecōuerso. cōtēptus fame ra-
tione suiipsiū humilitatis ē. ratō-
ne vero p̄ximū ignauie ē et crude-
litas. **I**lli ergo quibz incūbit ex
officio vel ex statu p̄fectōis alioz
saluti p̄uidere / peccāt nisi infamā
p̄p̄riā iuxta posse repellāt. alij vero
quibz magis custodia sue p̄p̄rie sa-
lutis imminet / possent sue humili-
tati p̄uidētes famā vel infamā cō-
temnere. **S**ed cū infamia duplici-

ter repellat̄ scz occasionē detrahē-
do: & linguas d̄trahētū cōpescēdo
Primo modo omnes tenent̄ infas-
miā vitare. alias sine scandalo oc-
casio trāsire nō posset: quod semp
ē peccatū. **S**ed secūdo mō nō omēs
tenēt̄. nisi q̄tenus debz aliq̄s salu-
ti p̄ximū p̄uidere. et hoc est quod
Greg. dicit. ix. omelia sup̄ **E**zech.
linguas detrahētū sic nō debem⁹
nostro studio excitare ne ipsi pere-
ant / ita p̄ suā maliciā excitatas de-
bem⁹ equanimit̄ tolerare vt no-
bis meritū crescat. **A**liq̄n etiā cō-
pescere: ne dū de nobis mala dese-
minant eorum que nos ad bona
audire poterant corda innocentiū
corrūpant. et infra. **S**i etem quoz
vita in exēplū imitationis ē posita
debent si p̄nt detrahētū sibi verba
cōpescere: ne eoz p̄dicatōnē nō au-
diāt: q̄ audire poterāt. et i imp̄is
moribz remanētes / bene viuere cō-
temnāt. **E**t ex his patet solutō
ad obiecta; .xiii. .q.

Ad tertium sic p̄cedit. **V**idēt̄
q̄ vti vestibz p̄ciosis sēp
sit peccatū. omē em̄ qd sit
p̄t̄ vanā gloriā / peccatū ē. s; p̄p̄-
ciosa vestimenta nō portāt nisi ad
gloriam manē. vñ **G**rego. dicit in
ome d̄ diuite epulone nemo q̄ppe
vestimēta p̄cipua nisi ad manez
gloriā querit. videlicz vt honora-
bilior ceteris videat̄. q̄ nūq; nisi p̄
sola iam gloria p̄ciosū vestimētū
querat̄ / ip̄a res testat̄. q̄ nō vult
ibi p̄ciosis vestibz indui / vbi ab
alijs nō possit videri. ergo vsus p̄-
ciosaz vestimēta sēp ē peccatū. **P̄** sup̄
illo ad **T**imo. vi. **D**ntes at̄ ali-
mēta: & q̄bz tegamur his cōtēti si-
m⁹. dicit glo. qd ampli⁹ ē a malo
ē. s; p̄ciositas vestimēta apli⁹ est ergo
p̄t̄mē. **S**z cōt. **G**ene. di. ad quādam
regimā. **I**ndue s̄licate: nō p̄t̄ te: s;
ne digitas regia vilescat. **P̄** p̄
Tio. ij. **N**on in tortis (alias com-

stoli atq; eorū discipuli ī religione
cautela vtebantur: vt nec verbi com-
munionem q̄dem cū aliquo eorum
qui a veritate declinauerunt / habe-
re paterentur. hoc tñ intelligendū est
nisi cū aliquo loquerentur ppter eius
salutem. **A**d primum ergo dicen-
dū: q̄ ī illo p̄cepto patrissimili-
as duplex intelligitur cōditio. **V**na
est vt exponatur p̄ceptum de vni-
uersali sepatōne malorū a bonis: et h̄
accipitur ex ip̄a questōne messoz:
qui dicunt: vis et colligam⁹ ea: hoc
em̄ nō est nisi vsq; ad diem iudicij.
Secūda cōditio ē vt intelligatur p̄-
ceptum: qm̄ mali sine piculo bonoz
extirpari nō possunt. et h̄ patet ex
respōsione patrissimilias: q̄ dixit:
Ne forte colligentes zizania eradi-
cetis simul cū eis ⁊ triticuz. **Q**uod
q̄dem tribus modis cōtingere pos-
sunt. **V**no modo. si aliquis p̄ceditur
an̄q; de eius malicia cōstaret. **V**nde
dicit glosa: q̄ monet dñs ne ambi-
gue iudicemus. **S**ecundo si nō esset
in malicia obstinatus. **V**n̄ ⁊ null⁹
excommunicatur nisi ppter contuma-
tiaz. **V**nde dicit glosa ibidem inter-
linealis. **M**ouemur nō cito āputa-
re: qz qui hodie errat forsitan cras
defendet vel discet veritatē. **E**t ideo
ad Titum tercio dicit: hereticū ho-
minem post vnaz et secundam cor-
reptōne deuota. **T**ercio ne simul bo-
ni cū malis involuātur. ppter h̄ qd̄ di-
cit ibi glosa **A**ugustini: qz multitu-
do non est excommunicanda: nec p̄-
ceps et populi: istis autez remotis
debēt mali p̄cedi. s̄m id p̄mē **C**or-
quinto. **A**uferre malū a vobis ip̄is.
Et p̄ hęc patet solutō ad obiecta;

.xvi. .q.

Ad secundum sic p̄ceditur.
Videt qz heretici redeūtes
ad ecclesiam nō sint recipi-
endi. qz peccauerunt contra fidem
que est fundamentum ecclesie. **E**t
ideo p̄ditō ecclesie nō debent sup-

edificari. ergo non debent ab eccle-
sia recipi. **S**ed cont̄ est qz ecclesia
nulli debz claudere gremiū: sic chri-
stus q̄ de se dicit. **E**um q̄ v̄it ad me
non en̄ciam foras. **J**oan. vi. **S**ed
dicendum: qz quādiu h̄ vitę sta-
tus durat / hō non potest eē totalit̄
in peccato obstinatus. sed hoc erit
in dānatis p̄ mortē. ⁊ ideo quan-
diu in hac vita v̄uit / cuilibet r̄lin-
q̄t loc⁹ penitentię ⁊ q̄libz q̄lit cūq;
deliq̄rit / v̄l in moribz v̄l ī fide / ē ab
ecclesia recipiendus. ⁊ si contrariū
dicat / dicit esse heresis / facinoroz.
Sed tñ nō est necessarium qz p̄ter
ad dignitates recipiantur nisi cū ali-
quibus misericorditer dispensetur
p̄cipue ppter bonuz pacis v̄l fructū
aliū qui inde sequatur. **A**d p̄mum
ergo dicendum / qz quādiu aliq̄s
fundamentuz fidei nō habet / ab ec-
clesia recipi nō debz. s̄ post q̄ d̄uisus
īcipit h̄re / recipiend⁹ ē; xvij. q.

Deinde querit̄ de hoc qd̄ p̄ti-
net ad gloriam scilicet de vi-
sione ip̄atria. **V**tr̄ scz intel-
lect⁹ creat⁹ possit videre deū p̄ eēn-
tiā. **E**t videt qz n̄ / qz intellect⁹ ad intel-
ligibile ē aliqua p̄portō: s̄ intellect⁹
creati ad diuinā eēntiam nulla est
p̄portō: cū in īfinituz distant / ergo
intellect⁹ creat⁹ diuinaz eēntiā vi-
dere nō p̄t. **V**tr̄ plus distat spūs
īcreat⁹ ab intellectu creato qz spūs
creatus a sensu: s̄ s̄sus nō p̄t cog-
noscere spm̄ creatū / ergo nec intel-
lect⁹ spm̄ īcreatū. **S**ed cōn̄ est qd̄
Exodi xxxij. sup̄ illud **N**ō videbit
me hō et v̄uet / dicit glosa **G**rego-
fuere nōnulli q̄ deū dicerēt etiā ī illa
regione beatitudinis ī clāitate sua
conspici: sed in natura minime vi-
dei. q̄s minuz minor inquisitionis
utilitas fefellit: neq; em̄ illi simpli-
ci ⁊ īmutabili eēntie / aliud ē clāi-
tas / aliud ē natura. s̄ ipsa ei⁹ clāitas
natura ē: ⁊ ita eēntia dei videbitur a
beatis. **S**ed dicit̄: qz necesse ē ponere di-

uinam essentiā a beatis videri. beatitudo enim est vltima perfectō nature rationalis. nihil autem est finaliter perfectum nisi attingat ad suum principium s̄m modum suū. Et ideo dico q̄ ad principū quod est deus attingit aliquid dupliciter. Vno modo per similitudinem q̄ est commune creature. quia scilicet tantum habet de perfectione / q̄ntū cōsequitur de diuina similitudine. Alio modo per operationē. vt p̄mittatur ille modus qui ē christo singularis. scilicet in v̄itate p̄sonę. dico etiam per operationem iq̄ntum rationalis creatura cognoscit et amat deum. et quia anima immediate facta est a deo / ideo beata esse non poterit. nisi immediate videat deum id est absq̄ medio. quod sit similitudo rei cognite. sicut species visibilis in pupilla vel in speculo. non autē absq̄ medio. quia est lumen cōfortans intellectū quod est lumen glorie. de quo in ps̄ dicit. In lumine vultus tui videbimus lumen. hoc autē ē per essentiā deum videre. Vnde in hoc ponimus beatitudinem rationalis creature. q̄ deum p̄ essentiā videbimus. sicut Philosophi qui posuerunt animas nostras fluere ab intelligentia agente / posuerunt vltimā felicitatem in continuatione intellectus nostri ad ipsam. Ad p̄mum ergo dicendū. q̄ p̄porcio dicitur dupliciter. Vno modo p̄prie s̄m q̄ importat quendam determinatū excessum. et sic p̄porcio requirit inter intellectum et intelligibile ad hoc q̄ sit cognitio cum comprehensione. qualiter diuina essentia nūq̄ ab intellectu creato comprehendit. Alio modo dicitur cōmuniter pro qualibet habitudine. et sic infinitum potest habere p̄porcionez ad finitū si sit eius perfectio. vel aliaz huiusmodi ap-

titudinez habet ad ipsum. et talis p̄porcio sufficit ad hoc q̄ intellectus noster videat diuināz essentiā. attingendo. non cōprehendendo.

Ad secūdū dicendū. q̄ obiectō illa p̄cedit de distantia s̄m p̄prietatem nature. nō s̄m ratōne cognitionis. nā spiritus creatus non ē sensibilis. sed spiritus increatus ē intelligibilis. Quodlibetū. x.

Quesitum fuit de deo. de angelis. et de hominibus. De deo quesitū fuit de immensitate ipsius.

de cognitione eius. et de eius p̄destinatione.

Circa immensitatē vero dei quesitū fuit. vtrū solius dei sit p̄prie esse vbiq̄. Et ostendebat q̄ nō. numerus ē in numeratis rebus. sed constat q̄ omnes partes vniuersi sūt numerate. ergo numerus ē in oibz p̄tibz vniuersi. et sic videt q̄ sit vbiq̄. nō ē ergo solius dei p̄prie esse vbiq̄.

Preterea. vniuersale est q̄d est vbiq̄ et semp. s̄ vniuersale nō ē hoc q̄d deus. ergo nō ē p̄prie soli dei esse vbiq̄ et sep.

Preterea. substantia spiritualis excedit corpale. s̄ hoc q̄d dicitur esse vbi p̄tinet ad substantiā corpale. q̄ in solis corpilibz ē p̄prie assignare locū. ergo multo magis esse vbiq̄ p̄tinet ad substantias spirituales. et sic videt q̄ nō sit soli dei p̄prie.

Preterea. ad cōmendationēz terrem regis p̄tinet. q̄ possit gubernare etiā in absentia sua regnū. s̄ deus ē cōmendabilior oī rege. ergo videt q̄ etiā competit sibi ad cōmendationē. vt gubernet totū vniuersū. vel aliquas p̄tes in absentia sua. et sic nō videt. q̄ sit dei p̄prie esse vbiq̄. **P**reterea. constat q̄ q̄dā dicunt deo p̄prie esse et q̄dā remota. et q̄nto magis sūt remota. tāto magis sūt corruptibilia. nō autē possent esse aliq̄ p̄prie et aliq̄ remota deo. si deus esset vbiq̄. ergo videt q̄ nō sit vbiq̄. **P**reterea. dato q̄ totū ma-